

Код нас либерална идеологија има толеранцију од око 6%, али то јој не смета да буде владајућа друштвена идеологија. Она себи допушта и много више. Тако у Сједињеним Амеичким Државама један одсто грађана присваја око 66% прихода од капиталних добити и дивиденди [1], док на глобалном нивоу петина грађана света поседује око 83% свеукупног богатства.

За преостали део популације ова идеологија богатих има припремљене сасвим друге аршине. Најсиромашнија петина светског становништва располаже са око 1% богатства. У политичком смислу, њене су аспирације много веће и манифестују се промоцијом и постепеним увођењем толеранције од тачно 0%.

Тако се идеологија која истовремено заступа максимум економских и максимум индивидуалних слобода постепено суочава са неодрживошћу даљег раста у сопственом координатном систему (Ноланов дијаграм) и опредељује се, сасвим природно, за свој стварни циљ, максимум економских слобода, клизећи неумитно апсциси десног тоталитаризма. На том путу сопствене нужности, неолиберализам друштву шаље обмањујуће сигнале тако што се заогрће шаренилом левог пропагандног плашта (права сексуалних мањина и сл.).

Тако се идеологија која истовремено заступа максимум економских и максимум индивидуалних слобода постепено суочава са неодрживошћу даљег раста у сопственом координатном систему (Ноланов дијаграм) и опредељује се, сасвим природно, за свој стварни циљ, максимум економских слобода, клизећи неумитно апсциси десног тоталитаризма.

Нови светски левијатан

Човек се, на почетку своје историје, најпре ослободио левијатана паганизма. Западни човек се потом, у епохи ренесансе, ослободио и левијатана монотеизма (хришћанства), опредељујући се за рационализам, хуманизам и индивидуализам. Вођен чувеним духом протестантизма, сопственим знањем и предузимљивошћу, а туђим природним и људским

ресурсима, он је бивао све богатији и све слободнији. Левијатан државе постао је временом преслаб господар и преобразио се, у последњој деценији двадесетог века, у моћног левијатана глобализма.

На либертаријанском путу слободе, који траје ево већ више од 400 година, човек владајуће цивилизације преобразио се толико да свој рационализам неопажено мења у гностицизам, индивидуализам у безличност, а антропоцентризам отворено замењује геоцентризмом. И његов хуманизам се све мање односи на људе, а све више на животиње. Као да уместо историјског хода унапред посматрамо духовни ход уназад.

И технолошки напредак се из средства човекове слободе претвара у нескривено средство корпоративне контроле. [2] Млађани интернет не омогућује само прикупљање података о корисницима, већ је и средство за подстицање побуне у одабраним (периферијским) друштвима. Изгледа да је најбоља империјална армија коначно добила и своју Сајбер команду [3] и да смо сведоци њених првих акција на северу Африке.

Рат као продужетак демократске политике другим средствима

У развијеном медијализованом друштву слободно јавно мишљење, као тековина грађанског друштва, замењено је клонираним јавним мишљењем које пројектују медији (телевизија, новине). Ослобођени националних центара моћи, најслободнији међу њима, налазе се у орбити светских центара моћи. Корпоративна политика пролази кроз филтер тинк-танк института и, уз мала посредовања, завршава у дневним новинама као угледна колумна или обична вест телевизијског програма.

Левијатан државе постао је временом преслаб господар и преобразио се, у последњој деценији двадесетог века, у моћног левијатана глобализма.

Медијско транснационално обликовање јавности довршавају локални политичари, уз помоћ сопствених доктора за спиновање. Испитивачи јавног мишљења дају информације за неопходне корекције спин-ефеката. И једни и други користе примењена социјалнопсихолошка знања произашла из истих оних (тинк-танк) института. Грађанину

омамљеном демократијом преостаје само да, повремено, на гласачком листићу, заокружи (све једно коју) странку нејвештијег политичара.

Онима који немају гласачке листиће, нити ослобођене медије, а располажу пожељним природним ресурсима или јефтином радном снагом, демократија долази уз борбену ваздушну подршку. Сајбер команда ће иницирати интернет побуну, тајне службе доставити оружје и инструкторе бесплатној копненој војсци, а авионима и крстарећим ракетама демократске снаге биће подржане са безбедног одстојања, из ваздуха. Освајачки колонијани рат води се као рат за демократију.

Нулта толеранција као ренесанса зоре

„Порицати чињенице о тим нападима је исто као да поричете Сребреницу, а они који то чине биће третирани као они који негирају холокауст – у најбољем случају сматраће се маргиналним елементима, на суманутој маргини и са дубоко негативним програмом.” [\[4\]](#) Изједначавање сваког, па и нерасветљеног, злочина са холокаустом више пута је критиковано од угледних мислилаца као што је Ноам Чомски. Нико од њега није компетентнији за разумевање и супротстављање увреженој неуролигвистичкој манипулацији овим појмом.

Ипак, подмуклост ове злоупотребе саосећања са жртвама злочина превазиђена је суровошћу садржинског и вредносног одређења према онима који говоре или мисле на недозвољен начин. Они ће бити социјално маргинализовани (медијски и економски) и проглашени душевно премешеним (стигматизација и социјална изолација), јер је њихов „програм“ дубоко негативан (и у крајњем „канибалистички“), као што је програм првих „дубоко позитиван“ и напредан.

Сајбер команда ће иницирати интернет побуну, тајне службе доставити оружје и инструкторе бесплатној копненој војсци, а авионима и крстарећим ракетама демократске снаге биће подржане са безбедног одстојања, из ваздуха.

Ако је овако програмиран да говори један угледан дипломата, не треба се чудити суровости и сировости осталих метода које ће бити примењене према непослушним

Нулта толеранција либерализма

Пише: Драган Митровић
среда, 13 април 2011 07:06

појединцима и народима (отпадницима). Митско-симболичку суштину тог поретка најбоље откривају иновирани називи таквих пројеката - Нова зора (Ирак), Одисејева зора (Либија), и све тако уназад до Златне зоре и њеног златног начела: *Ordo ex chaos*.

Хоризонт овакве зоре вероватно означава границе неолибералне идеологије до којих никако не смемо стићи, ма колико цивилизовани били и ма како најновије утопијско свитање изгледало привлачно.

[1] <http://www.politika.rs/rubrike/Svet/Bogati-placu-ali-ne-placaju.sr.html>

[2] „Ове компаније не пружају само технолошку инфраструктуру, него и приступ листама које категоришу милионе веб-адреса у сврху филтрирања.“ Види на

<http://www.politika.rs/rubrike/Svet/Zapadnjackom-tehnologijom-brane-vlast.sr.html>

[3] <http://www.personalmag.rs/internet/sad-uspostavljaju-su-sajber-komandu/>

[4] Ово су биле речи Чарлса Инглиша, америчког амбасадора у БиХ, према наводима Викиликса. Види на <http://www.politika.rs/rubrike/wikileaks/173106.sr.html>